

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319.97.54
Fax : + 021 336.85.48
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 180 / X. 2012

privind soluționarea contestațiilor depuse de

S.C. .X. S.A. .X.,

înregistrate la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală
sub numerele **907.460/05.09.2011, 907.480/08.09.2011 si
907.482/08.09.2011,**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrație a Marilor Contribuabili, cu adresele înregistrate la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrație Fiscală sub numerele X/05.09.2011, X/08.09.2011 si X/08.09.2011, cu privire la contestațiile formulate de **S.C. .X. S.A. cu sediul în .X., strada X, nr.1, CUI RO X.**

Contestațiile sunt formulate pentru suma totală de **X lei**, împotriva următoarelor Decizii emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. - Biroul Vamal de Frontiera .X. :

1) Decizia nr. .X./18.05.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, în suma totală de **X lei**, reprezentând majorări de întârziere aferente plății cu întârziere de 12 zile față de termenul de scadență a TVA stabilită prin Deciziile de Regularizare a Situației cu numerele .X./17.12.2006 si .X./17.12.2006.

2) Decizia nr. .X./18.05.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, în suma totală de **.X. lei**, reprezentând majorări de întârziere aferente plății cu întârzieri cuprinse între 4 și 17 zile față de termenul

de scadența a TVA stabilită prin Deciziile de Regularizare a Situației cu numerele XXXX/29.04.2006.

3) Decizia nr.X/.X./18.05.2011 referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale, în suma totală de **X lei**, reprezentând majorări de întârziere aferente plății cu întârzieri cuprinse între 13 și 32 de zile față de termenul de scadența a Comisionului vamal stabilit prin Deciziile de Regularizare a Situației cu numerele .X./05.01.2006, numerele X și X/12.01.2006, numerele .X./07.04.2006 și numerele .X., X, X, .X./29.04.2006.

Potrivit pct. 9.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală:

” În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei,” astfel încât, constatând că **S.C. .X. S.A.** a formulat **3 contestații** împotriva a 3 titluri de creanță fiscală încheiate de **aceleași organe vamale**, respectiv Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. – Biroul Vamal de Frontiera .X., vizând **aceeași categorie de obligații fiscale**, respectiv obligații de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale și ținând seama de dispozițiile legale, mai sus menționate, **se va proceda la conexarea dosarelor** pentru o mai bună administrare a acestora.

În raport de data comunicării Deciziilor nr. .X./18.05.2011, nr. .X./18.05.2011 și nr. X/.X./18.05.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale – 30.05.2011- conform ștampilei de pe confirmarea de primire anexată în copie la dosarul cauzei, contestațiile au fost depuse în termenul legal prevăzut la art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la data de 29.06.2011- conform ștampilei Borderoului pentru trimiteri de corespondență cu nr. X/29.06.2011, eliberat de Oficiul poștal .X., anexat în copie la dosar.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1), lit.c din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind

Codul de procedură fiscală republicată cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestațiilor **S.C. .X. S.A.** regăsindu-se la poziția nr. X din Anexa 1 la OPANAF Nr. 2730 din 30 noiembrie 2010, privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestațiilor formulate de **S.C. .X. S.A.**

I. Prin contestațiile formulate de **S.C. .X. S.A.** împotriva Deciziilor cu numerele .X./18.05.2011, .X./18.05.2011 și X/X./18.05.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. - Biroul Vamal de Frontiera .X., prin care s-au stabilit în sarcina contestatarii debite în suma totală de **.X. lei** reprezentând dobânzi și majorări de întârziere aferente TVA și comisionului vamal, contestatara solicită anularea celor trei decizii și exonerarea de la plată, având în vedere următoarele motive:

Societatea arată că la data de 31.05.2011 – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. - Biroul Vamal de Frontiera .X. i-a comunicat Deciziile cu numerele .X./18.05.2011, .X./18.05.2011 și X/X./18.05.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, prin care s-au stabilit debite în suma totală de **.X. lei** reprezentând majorări de întârziere aferente TVA și comisionului vamal.

Se arată că aceste decizii au fost întocmite de către organele de control vamal ca urmare a verificărilor ulterioare efectuate în anul 2011, privind achitarea de către societate a obligațiilor vamale aferente operațiunilor de import de cărbune efectuate de societate în anul 2006.

În acest context se precizează că operațiunile de import s-au derulat în conformitate cu clauzele stipulate în contractele comerciale încheiate cu furnizorul extern, a căror condiție de livrare era DDU, stația CFR .X., conform INCOTERMS 2000, recepția finală cantitativă și calitativă fiind făcută la destinația finală a produselor, la o dată ulterioară depunerii Declarațiilor vamale de import, drepturile vamale de import urmând a fi stabilite, în baza facturii finale, conform legii.

De asemenea, se învederează ca *“importul s-a făcut în conformitate cu prevederile Codului vamal al României (HG 1114/2001). În condițiile art. 109, alin (3) din acest act normativ, se reglementează modul de efectuare a*

importului, atunci cand preturile definitive se stabilesc in baza determinarilor cantitative si calitative efectuate potrivit conditiilor mentionate in contractele comerciale. In aceste conditii, importatorul are obligatia ca in termen de 150 zile de la data DVI-ului sa depuna factura definitiva pe baza careia se vor face regularizarile privind obligatiile de plata in vama”.

Contestatară mai susține ca și-a onorat în termenul de scadență toate obligațiile vamale de import stabilite suplimentar de organul de control vamal cu ocazia prezentării facturilor definitive de import, arătând ca a respectat *“atât termenul de plata de 7 zile indicat de organul vamal în actele comunicate SC .X. SA în anul 2006, cât și cele prevăzute în Codul de procedură fiscală, neexistând temei legal pentru calculul accesoriilor contestate.”*

Totodată, admitând existența debitelor accesorii stabilite de controlul vamal ulterior din anul 2011, societatea contestă faptul ca organul fiscal nu le-a compensat, din oficiu cu sumele de restituit societății, arătând că: *“Mai mult, la data de 17.12.2006 - data de la care organul vamal calculează obligații de plată accesorii, existau sume de restituit societății de către organul vamal așa cum rezulta din adresa ANV 8011/18.12.2006, respectiv .X. lei TVA și .X. lei comision vamal. Ori, dacă scadența sumelor datorate de societate și pentru care s-au calculat după ani obligații de plată accesorii, ar fi fost 17.12.2006, ne punem întrebarea de ce au fost restituite societății sumele menționate și nu s-a procedat, din oficiu, la compensare.”*

II. Organele de control vamal, emitente ale Deciziilor nr. .X./18.05.2011, nr. .X./18.05.2011 și nr. 18/.X./18.05.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, au constatat următoarele:

“Pe parcursul anului 2006 SC .X. SA .X. a derulat prin Biroul Vamal Dornești importuri de huila energetică al carei preț definitiv s-a stabilit după maxim 150 zile de la data importului, după recepția cantitativă și calitativă la sediul .X. SA, în prezența delegatului furnizorului, prin întocmirea Notei de recepție, a Buletinului de analiză și facturilor definitive, conform contractului și în baza art. 9 alin (3) din HG 707/2006 privind Regulamentul Vamal al României. Recalcularea definitivă a valorii facturate s-a realizat prin depunerea de către SC .X. SA .X. a cererilor și documentelor justificative, Biroul Vamal .X. procedând la întocmirea Proceselor-verbale și Actelor constatatoare pentru restituirea sau încasarea diferențelor “

Organul de control vamal mai precizează că prin Deciziile nr. .X./18.05.2011, nr. .X./18.05.2011 si nr. X/.X./18.05.2011, contestate, emise in baza Procesele verbale si a Actelor constatatoare anexate la acestea, *“au fost aplicate majorari de intarzie de 0,1 % -asupra diferentelor de TVA de platit si asupra diferentelor de comision vamal de plătit - pentru fiecare zi de intarziere intre data scadentei si data stingerii acesteia, in baza Legii 210/ 4 iulie 2005 pentru modificarea OG92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală.”*

Astfel, din anexele Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./18.05.2011, nr. .X./18.05.2011 si nr. X/.X./18.05.2011, anexate in copie la dosarul cauzei, reiese că, in anul 2011, organul vamal a stabilit obligații accesorii aferente plății cu intarziere - cuprinsă intre 4 si 32 zile față de data scadentei - a obligațiilor fiscale aferente anului 2006, stabilite prin Deciziile pentru Regularizarea Situației privind obligatiile suplimentare, cu numerele .X./17.12.2006 si nr. .X./17.12.2006, nr. .X. si nr. .X./07.04.2006, nr. X, nr. 71 si nr. .X./16.04.2006, nr. .X./29.04.2006, nr. .X./05.01.2006, X si X/ 12.01.2006, nr. nr. .X./07.04.2006 si nr. .X., X, X si nr. .X./29.04.2006.

Se arata totodata că prin intocmirea Deciziilor nr. .X./18.05.2011, nr. .X./18.05.2011 si nr. X/.X./18.05.2011, *“Biroul Vamal .X. a avut in vedere situatia generala de aplicare a art. 109 alin. (3) din HG 1114/2001 (M.O. 735/2001) privind Regulamentul Vamal al Romaniei care precizeaza: Pentru mărfurile ale căror prețuri definitive se stabilesc pe bază de cotații bursiere și pentru mărfurile a căror valoare definitivă se determină pe baza rezultatelor determinărilor cantitative și calitative efectuate potrivit condițiilor menționate în contractele comerciale, valoarea în vamă se determină pe baza facturii pro forma emise de furnizor, cu prețurile cunoscute la data întocmirii acesteia. În termen de 150 de zile de la data declarației vamale se depune factura definitivă pe baza căreia se fac regularizările privind obligațiile de plată în vamă.”*

De asemenea se invedereaza că “ in Codul vamal al României aprobat prin Legea 141/1997 (M.O. 180/1997) se prevede: Art. 141: in cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.” iar la art. 148 alin. (1) “Quantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale” si la art. 148 alin (2) “Dacă nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care se naște datoria vamală, momentul luat în considerare pentru stabilirea

elementelor de taxare proprii mărfurilor în cauză este acela în care autoritatea vamală constată că mărfurile se află într-o situație care face să se nască o datorie vamală.”

In concluzie, in susținerea temeiniciei emiterii Deciziilor nr. .X./18.05.2011, nr. .X./18.05.2011 si nr. 18/.X./18.05.2011, contestate, privind stabilirea in sarcina SC .X. SA a unor obligații de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul 2006, organul vamal emitent arata că *“inregistrarea in vamă a declarației vamale determină formarea datoriei vamale, inclusiv comision vamal, momentul exigibilității fiind data declarației. La fel si in cazul importurilor de huila ale SC .X. SA. Prin aplicarea art. 109/HG 1114/2001, declarațiile vamale au fost rectificate prin depunerea de facturi definitive. Aceste facturi au avut același efect cu depunerea unei declarații vamale, iar momentul nașterii datoriei vamale...a fost la data constatării acestei datorii”*.

III. Având în vedere susținerile contestatarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale precum si prevederile actelelor normative in vigoare in perioada verificata, **cauza supusă soluționării** este legalitatea stabilirii de catre organul de control vamal, a majorarilor de intarziere in suma totala de **.X. lei** aferente comisionului vamal si TVA, in conditiile in care societatea a achitat datoriile vamale” *inlauntrul termenului de 7 zile de la data luării la cunostința de sumele datorate*”, dar ulterior termenului de scadență aferent debitelor principale.

În fapt, urmare controlului vamal ulterior efectuat de Biroul Vamal de Frontieră Dornești din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. in anul 2011, asupra operațiunilor de import carbune efectuate de SC .X. SA .X. in anul 2006, s-a constatat că obligațiile fiscale stabilite prin Deciziile pentru Regularizarea Situatiei privind obligatiile suplimentare cu numerele .X./17.12.2006 si nr. .X./17.12.2006, nr. .X. si nr. .X./07.04.2006, nr. X, nr. X si nr. .X./16.04.2006, nr. .X./29.04.2006, nr. .X./05.01.2006, X si X/ 12.01.2006, nr. nr. .X./07.04.2006 si nr. .X., X, X si nr. .X./29.04.2006, nu au fost stinse la scadența, acestea fiind achitate de importator cu intarzieri cuprinse intre 4 si 32 de zile față de data scadenței.

Față de cele constatate, organul vamal a procedat la emiterea Deciziilor nr. .X./18.05.2011, nr. .X./18.05.2011 si nr. X/.X./18.05.2011 referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale, contestate de petentă, pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând dobânzi si majorări de întârziere

aferente TVA precum si majorări de intarziere aferente comisionului vamal, contestate de petentă, calculate de către organul de control vamal prin aplicarea cotei de 0.1% pentru fiecare zi de întârziere, începând din ziua imediat urmatoare întocmirii Deciziilor de regularizare a situației și pînă la data stingerii obligației fiscale, inclusiv.

In drept, prevederile legislației vamale care reglementează momentul nașterii datoriei vamale, cuantumul si scadența acesteia, astfel:

Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei, cu modificările si completările ulterioare, care stipulează:

“Art. 141 alin.(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale....

Art 148 (1) Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

*(2) Dacă nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care se naște datoria vamală, momentul luat în considerare pentru stabilirea elementelor de taxare proprii mărfurilor în cauză este acela în care autoritatea vamală constată că mărfurile se află într-o **situație care face să se nască o datorie vamală...**”*

Această situație este prevazuta de H.G. nr. 1114/ 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, care la art. 109 alin.(3) prevede:

“ Pentru mărfurile ale căror prețuri definitive se stabilesc pe bază de cotații bursiere și pentru mărfurile a căror valoare definitivă se determină pe baza rezultatelor determinărilor cantitative și calitative efectuate potrivit condițiilor menționate în contractele comerciale, valoarea în vamă se determină pe baza facturii pro forma emise de furnizor, cu prețurile cunoscute la data întocmirii acesteia. În termen de 150 de zile de la data declarației vamale se depune factura definitivă pe baza căreia se fac regularizările privind obligațiile de plată în vamă.”,

Textul de lege este preluat, in întregime, si la art. 79 alin (2) din H.G. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Legea 86/2006.

In ceea ce privește susținerea contestatarei privind compensarea de către organul fiscal a creanțelor fiscale ale societății existente la data de de 17.12.2006 cu debitele stabilite de organul vamal prin **Deciziile nr.**

.X./18.05.2011, nr. .X./18.05.2011 si nr. X/X./18.05.2011 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale, se retin urmatoarele aspecte:

In drept, art 112 din Codul de procedură fiscală, referitor la compensare, care reglementeaza modul de stingere a creantelor fiscale prin compensare:

“(2) Creanțele fiscale administrate de unitățile administrativ-teritoriale se sting prin compensarea cu creanțele debitorului reprezentând sume de restituit de la bugetele locale, până la concurența celei mai mici sume, **când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor**, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent **la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia**, după caz, în ordinea prevăzută la art. 111 alin. (2).

(4) Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de câte ori **constată existența unor creanțe reciproce**, cu excepția sumelor negative din deconturile de taxă pe valoarea adăugată fără opțiune de rambursare.”

Ori, in speta, creantele fiscale ale **S.C. .X. S.A.** existente la data de 17.12.2006, nu puteau fi compensate de organul fiscal din oficiu, si nici la cererea societatii, avand in vedere faptul ca la data precizata de petent, respectiv 17.12.2006, nu se constatase inca existenta datoriilor accesorii ale societatii, acestea fiind constatate si stabilite de organul vamal in anul 2011, in urma controlului vamal ulterior, prin emiterea **Deciziilor nr. .X./18.05.2011, nr. .X./18.05.2011 si nr. X/X./18.05.2011 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale, cele doua parti nedobandind reciproc, la data de 17.12.2006, atat calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cum prevede legea incidenta in materie.**

2) Referitor la sustinerea contestatarei potrivit careia *societatea a respectat atat termenul de plata de 7 zile prevazut de legislatia vamala cat si cel prevazut in Codul de procedura fiscala, neexistand temei legal pentru calculul accesoriilor contestate, in cadrul solutionarii contestatiei se retin urmatoarele aspecte:*

Se reține ca societatea contestatară face o confuzie între termenul de scadență și termenul de plată, considerând că data la care era obligată să achite debitul principal reprezentând TVA si comision vamal, era in termen de 7 zile de la data luarii la cunostinta a debitului, conform art. 61(3) din L141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei.

De alltfel, in perioada efectuării controalelor vamale din anul 2006 prevederile alin. (3) al art. 61(3) din L141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei

erau abrogate prin Legea 174/17/05/2004 pentru aprobarea O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, care, la art. 38 prevede ca articolul 61 va avea următorul cuprins:

“Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

In consecinta, se retine ca in perioada efectuării controalelor vamale din 2006, termenul de scadenta al creantelor fiscale era prevazut la art. 109 alin. (1) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“ Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

In drept, norma de reglementare a nasterii si scadentei datoriilor vamale de import, aplicabila si in speta, este cea cuprinsa in Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei, care stipuleaza:

“Art. 141 alin.(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.”din a carei interpretare reiese ca termenul de scadență a obligațiilor stabilite de organul de control vamal este determinat de data inregistrării declarațiilor vamale de import .

*“Art 148 alin.(2) Dacă nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care se naște datoria vamală, momentul luat în considerare pentru stabilirea elementelor de taxare proprii mărfurilor în cauză este acela în care autoritatea vamală constată că mărfurile se află într-o **situație care face să se nască o datorie vamală...**”*

Se reține că, potrivit doctrinei, **termenul de plată** este acordat de legiuitor ca o perioadă de grație în vederea achitării obligațiilor, iar neachitarea acestora atrage executarea silită iar depășirea **termenului de scadență** atrage plata dobânzilor prevăzute și calculate conform art. 115 și art. 116 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, au fost stabilite sanctiuni, constand in dobanzi, penalități si majorari de intarziere, dupa cum urmeaza:

“ ART. 115

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere...

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu excepția situației prevăzute la art. 138 alin. (6).

ART. 116

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”...

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare”

Totodată se reține că dispozițiile OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare fac distincție între termenul de plată și termenul de scadență întrucât la art. 109 alin. (1) se precizează ca:

“Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează”, iar la alin. (2) al acelu.X. articol se stabilesc termene de plată pentru obligații fiscale principale și accesorii în funcție de data comunicării acestora.:

“ Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.”

Astfel, se reține că termenul de scadență nu se confundă cu termenul de plată care reprezintă termenul până la care contribuabilul trebuie să achite suma respectivă și care este diferentiat în funcție de data comunicării, spre deosebire de data scadentă care este fix stabilită în raport cu norma juridică aplicabilă și cu natura impunerii.

Având în vedere temeiurile de drept mai sus enunțate, se reține că accesoriile se datorează pentru neachitarea la scadență a obligațiilor bugetare

principale, calculul acestor accesorii începând cu ziua imediat următoare scadenței.

Astfel, din coroborarea reglementarilor fiscale generale și a celor vamale speciale cu privire la scadența obligațiilor fiscale și în particular a celor vamale de import, aplicabile în speța supusă soluționării, se desprinde concluzia că datoria vamală de import ia naștere și devine scadentă la momentul înregistrării declarației vamale de import, respectiv al rectificării acesteia, atunci când se stabilesc obligații suplimentare, prin emiterea Deciziilor pentru regularizarea situației.

Astfel, în speță, ca o măsură accesorie în raport cu debitul, pentru plata cu întârzieri cuprinse între 4 și 32 zile față de scadența a datoriilor vamale stabilite prin Deciziile pentru Regularizarea Situației privind obligațiile suplimentare cu numerele .X./17.12.2006 și nr. .X./17.12.2006, nr. .X. și nr. .X./07.04.2006, nr. X, nr. 71 și nr. .X./16.04.2006, nr. .X./29.04.2006, nr. .X./05.01.2006, X și X/ 12.01.2006, nr. nr. .X./07.04.2006 și nr. .X., 91, 95 și nr. .X./29.04.2006, **S.C. .X. SA** datorează majorări de întârziere în sumă totală de **.X. lei**, stabilite de controlul vamal ulterior, prin Deciziile nr. .X./18.05.2011, nr.X./18.05.2011 și nr. 18/.X./18.05.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale.

Întrucât prin contestație, societatea nu aduce argumente prin care să combată modul de calcul al dobânzilor de întârziere sub aspectul bazei de calcul a acestora, cotei de dobânzi aplicate și însumării produselor dintre baza de calcul a dobânzilor, numărul de zile întârziere și cota de dobânzi aplicată, contestația societății urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, în baza prevederilor art.216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct. 11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”, singurul argument referitor la achitarea obligației

principale înălăuntrul termenului de plată stabilit prin titlul de creanță nefiind fondat, așa cum s-a reținut mai sus.”

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Presedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiate a contestațiilor formulate de **S.C. .X. SA .X.** împotriva Deciziilor nr. .X./18.05.2011, nr. .X./18.05.2011 și nr. 18/.X./18.05.2011, referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. - Biroul Vamal de Frontiera .X., în suma totală de **.X. lei**, reprezentând majorări de întârziere aferente stingerii comisionului vamal și TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. și la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X